

JAUME BARTUMEU CASSANY
President de Socialdemocràcia i Progrés d'Andorra

Gilles Ménage, bon amic d'Andorra

Fou una persona clau en el procés constituent

Divendres passat rebia un correu de l'Institut François Mitterrand que ens feia saber la defunció sobtada, el dia dels seus 74 anys, de Gilles Ménage, secretari general de l'Institut, que és la fundació que recull i manté el llegat de François Mitterrand.

Gilles Ménage fou durant onze anys, de 1981 a 1992, un dels col·laboradors més propers del president François Mitterrand.

Del 1988 al 1992 va exercir el càrrec de director de Gabinet del President de la República, i des d'aquell lloc va ser el responsable dels serveis del copríncep francès. Els anys 1990, 1991 i 1992 fou també el més fidel executor de l'orientació, rebuda del copríncep francès, de donar suport als *élus*, els síndics i consellers generals, en el procés constituent

Va presidir i orientar la delegació del copríncep francès en les primeres reunions de la taula tripartida, que, al cap de casa de la Casa de la Vall, negociava el text constitucional. Allí Gilles Ménage va impulsar, fins a mitjans del 1992, el procés constituent amb fermesa però mantenint un gran respecte per les posicions dels altres.

He rellegit aquest cap de setmana el *report* sobre la reunió celebrada a París el dia 25 de maig del 1992 entre la Comissió Especial encarregada del procés constituent i els serveis del copríncep francès.

Havien passat poques set-

manes de les eleccions andorranes de l'abril del 1992 i Gilles Ménage obria la reunió esperant-nos a avançar dient que el que volien a París era "ajudar els andorrans a posar en funcionament unes institucions viables, fent per això un text simple i aplicable...".

També ens va assenyalar clarament, sense embuts, la necessitat de trobar un acord amb el copríncep episcopal precisant que a París eren "conscients que l'estatut episcopal del copríncep

Fou durant onze anys un dels col·laboradors més propers de François Mitterrand

episcopal obliga a una certa prudència a l'hora de redactar, perquè no es pot tenir la mateixa tonalitat que es tindria en redactar si l'altre copríncep no fos bisbe". I va afegir que "aquesta és una qüestió que s'ha de resoldre entre els andorrans i el copríncep episcopal, tenint present que és una cosa que existeix i que pot comportar constreyniments a l'hora de redactar".

Després d'aquella intervenció inicial el síndic, Jordi Farràs, va agrair la bona disposició i va confirmar que érem conscients que "calia resoldre qüestions polítiques amb el copríncep episcopal i també dins la mateixa delegació andorrana".

I el dia 10 de juny del 1992 la comissió especial encarregada del procés constituent ja era a la Seu d'Urgell per reunir-se amb els Serveis del Copríncep Episcopal.

No vull pas, ni podria òbviament en aquesta tribuna, recordar el descabdellament del procés constituent en aquells intensos mesos del 1992.

La meua intenció és manifestar que molt sovint en la història dels pobles hi ha persones que, en un càrrec concret i en un moment determinat, poden tenir una importància transcendental. Gilles Ménage fou una d'aquestes persones en el nostre procés constituent i els andorrans ho hem de reconèixer i l'hi hem d'agrair.

He tingut el privilegi en els darrers anys de trobar-me sovint amb Gilles Ménage a París. Ens vàiem en la reunió anual de l'assemblea de l'associació d'amics de l'Institut François Mitterrand i també en els col·loquis organitzats per l'Institut.

En el darrer, el 4 i 5 d'octubre del 2016, ens vam retrobar al Quai d'Orsay, la seu del ministeri d'Afers Estrangers francès, per estudiar el paper de François Mitterrand en la política internacional del 1981 al 1995.

En totes aquestes trobades sempre tenia un moment per compartir, interessant-se per l'evolució del nostre país: "Coment va l'Andorre?", em preguntava. Un bon amic d'Andorra, que trobarem a faltar.